

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 27.4.2012
COM(2012) 191 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

**om vurdering af de italienske myndigheders oplysninger til Kommissionen og Rådet om
de fremskridt, de har gjort med hensyn til inddrivelsen af den tillægsafgift, som
mælkeproducenterne skylder for perioden fra 1995/96-2001/02**

(i henhold til artikel 3 i Rådets beslutning 2003/530/EF)

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

om vurdering af de italienske myndigheders oplysninger til Kommissionen og Rådet om de fremskridt, de har gjort med hensyn til inddrivelsen af den tillægsafgift, som mælkeproducenterne skylder for perioden fra 1995/96-2001/02

(i henhold til artikel 3 i Rådets beslutning 2003/530/EF)

Kommissionen aflægger denne vurderingsrapport i henhold til artikel 3 i Rådets beslutning 2003/530/EF af 16. juli 2003 om foreneligheden mellem en støtte, som Den Italienske Republik agter at yde sine mælkeproducenter, og fællesmarkedet.

I henhold til beslutningens artikel 1 betragtes den støtte, som Den Italienske Republik agter at yde mælkeproducenterne ved at træde ind og betale EU det beløb, som producenterne skylder EU i tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter for perioden 1995/96-2001/02, og ved at tillade disse producenter at tilbagebetale deres gæld ved hjælp af betalingshenstand uden renter over et antal år, undtagelsesvis som forenelig med fællesmarkedet på betingelse af:

- at producenterne tilbagebetaler gælden fuldt ud i lige store årlige rater, og
- at tilbagebetalingsperioden ikke overstiger 14 år fra den 1. januar 2004.

I henhold til beslutningens artikel 2 er ydelsen af støtten betinget af, at Italien meddeler EUGFL den samlede tillægsafgift for den pågældende periode, og at Italien i tre lige store årlige rater trækker den udestående gæld fra de udgifter, som EUGFL har finansieret for henholdsvis november 2003, november 2004 og november 2005.

Italien har ved brev af 26. august 2003 behørigt meddelt beløbet for den samlede tillægsafgift for den pågældende periode.

Den udestående gæld er behørigt fratrukket de udgifter, som EUGFL har finansieret for november 2003, november 2004 og november 2005.

I henhold til beslutningens artikel 3 skal de kompetente italienske myndigheder årligt aflægge rapport til Rådet og Kommissionen om de fremskridt, de har gjort med at inddrive det beløb, som producenterne skylder i tillægsafgift for perioden 1995/96-2001/02.

De italienske myndigheder har i henhold til denne bestemmelse forelagt Kommissionen deres syvende rapport ved brev af 31. oktober 2011 fra AGEA vedrørende betalingen af afdraget for 2010.

Betaling af afgiften efter afdragsordningen

Af de i alt ca. 23 140 producenter, der nu skylder afgift for de syv perioder, som Rådets beslutning vedrører, men som af nationale domstole har fået betalingshenstand, indtil de

endelige afgørelser foreligger, har 15 433 valgt at betale efter afdragsordningen. Ved at vælge afdragsordningen forpligtede de sig til at trække alle søgsmål tilbage. Manglende betaling af et års afdrag indebærer endvidere udelukkelse fra ordningen, og producenterne risikerer, at hele det skyldige beløb inddrives med renters rente.

De 15 433 deltagende producenter skyldte i alt omkring 345 mio. EUR i 2004, inden første afdrag blev betalt, hvilket svarer til ca. 1/4 af den samlede udestående afgift på producentniveau. Det ser derfor ud til, at et flertal af de producenter, der var ansvarlige for de mindre, individuelle leveringsoverskridelser, valgte at tilslutte sig ordningen. De producenter, der var ansvarlige for større, individuelle leveringsoverskridelser (ca. 8 000 producenter, som har fået opgjort en afgiftsgæld på omkring 1 mia. EUR for de syv produktionsår) har derimod foretrukket ikke at indgå i afdragsordningen. Det skal dog bemærkes, at de italienske myndigheder i 2010 modtog ca. 69 nye ansøgninger om deltagelse i afdragsordningen svarende til omkring 1,2 mio. EUR.

Det syvende afdrag på i alt 24 331 454,59 EUR skulle betales af 11 406 producenter inden den 31. december 2010. Ifølge de italienske myndigheders undersøgelser har 10 802 producenter tilsammen betalt 22 040 163,61 EUR i 2010. Det vil sige, at 95 % af producenterne har indbetalt 90,5 % af afgifterne rettidigt i forbindelse med det syvende afdrag. I forbindelse med første, andet, tredje, fjerde, femte og sjette afdrag blev henholdsvis 99,6 %, 97,9 %, 99,5 %, 99,7 %, 96,4 % og 96,2 % af de skyldige beløb betalt rettidigt. I forbindelse med de syv første afdrag er der således indbetalt omkring 175 mio. EUR i alt (ca. 98 % af den samlede skyldige afgift).

Selv om disse procentsatser afgjort tyder på, at de deltagende producenter ønsker at opfylde deres forpligtelser, mener Kommissionen, at opfølgningen på de sager, hvor betalingerne ikke er registreret inden fristens udløb, er en vigtig indikator for, i hvilket omfang myndighederne bestræber sig på at sørge for, at ordningens betingelser overholdes, og at hele den skyldige afgift i sidste ende inddrives.

I forbindelse med det syvende afdrag er der ikke registreret betalinger på 2 291 279,38 EUR for de resterende 604 producenter.

For den sjette afdragsperiode havde 148 producenter endnu ikke indbetalt afdrag svarende til 921 417,20 EUR ved udgangen af 2009. Ifølge oplysninger fra de italienske myndigheder underrettede de centrale myndigheder de relevante regionale myndigheder om alle disse sager med henblik på inddrivelse af hele det skyldige beløb (inkl. renter) uden om afdragsordningen.

Af de 148 producenter, der i første omgang antoges ikke at have betalt, viste det sig senere, at kun 23 af dem rent faktisk ikke havde betalt. Dette medførte, at disse producenter mistede muligheden for at være med i afdragsordningen, og at der blev iværksat tvangsinddrivelse.

Kommissionen har desuden indledt en statsstøttesag mod Italien¹ i forbindelse med lovdekret nr. 225 af 29. december 2010, der er godkendt og ændret ved lov nr. 10 af 26. februar 2011,

¹ SA.33726

og som forlængede fristen for betaling af afgiftsrunderne for produktionsårene 1995/96 og 2001/02 (som i princippet udløb den 31. december 2010 ifølge den ordning fra 2003, som blev vedtaget ved Rådets beslutning 2003/530/EF) til den 30. juni 2011 (jf. artikel 2, stk. 12k). En sådan forlængelse er i modstrid med bestemmelsen i artikel 1, første led, i Rådets beslutning 2003/530/EF, ifølge hvilken afdragene skal betales i årlige rater, og den betragtes derfor som en ny og ulovlig statsstøtte efter artikel 108, stk. 3, i TEUF.

Skyldige afgifter for perioden 1995/96-2001/02, der ikke er omfattet af afdragsordningen

Det er blevet nævnt, at afdragsordningen kun benyttes i forholdsvis ringe omfang at dømme efter de afgifter, der er omfattet. Ca. $\frac{3}{4}$ af de samlede udestående afgifter for den pågældende periode er ikke omfattet af afdragsordningen. Den afgift, der ikke er omfattet af 2003-ordningen, beløber sig (ifølge de seneste tal fra april 2010) til 767 mio. EUR, og ca. 91 % af dette beløb, dvs. rundt regnet 701 mio. EUR, er genstand for søgsmål ved de italienske domstole.

Kommissionen har i sine tidligere vurderingsrapporter til Rådet givet udtryk for, at Italiens årlige rapporter specifikt bør omhandle retssager vedrørende de pågældende syv perioder og indeholde oplysninger, som bekræfter modtagelsen af betalinger fra de producenter, der har tabt deres retssager. Uden sådanne oplysninger kan Kommissionen ikke på korrekt vis føre ordentligt tilsyn med, hvilke fremskridt der gøres med at inddrive den del af afgiften, der ikke er omfattet af afdragsordningen.

Rapporten vedrørende det syvende afdrag indeholder imidlertid ingen oplysninger om disse retssager.

Dog fremgår det af de supplerende oplysninger, som de italienske myndigheder på Kommissionens begæring fremsendte i april 2010, at de italienske myndigheder har vundet sager svarende til rundt regnet 13 mio. EUR. De faktisk inddrevne summer beløber sig til 6,8 mio. EUR, mens omkring 580 mio. EUR stadig er genstand for sager, der verserer for de italienske domstole. Desværre har de italienske myndigheder i deres meddelelse af 2. februar 2011 ikke afgivet oplysninger om de seneste tal vedrørende disse retssager. Hvad angår den ordning for tilbagebetaling af skyldige afgifter med en rente svarende til en referencerente for Unionen forhøjet med flere procentpoint, som blev indført i 2009, har 332 debitorer valgt at tilslutte sig denne (svarende til 90,5 mio. EUR), mens 1 774 debitorer har valgt ikke at tilslutte sig (svarende til 535 mio. EUR).

Kommissionen finder det yderst beklageligt, at inddrivelse af den del af afgiften, der ikke er omfattet af afdragsordningen, skrider så langsomt frem, og at oplysningerne fra de italienske myndigheder ikke er fyldestgørende. De ringe fremskridt skyldes både, at retssagerne er langvarige, og at det tager lang tid at inddrive beløbene, når tvisterne er afsluttet (den italienske rapport vedrørende det syvende afdrag indeholder ingen oplysninger om inddrivelse, men ifølge tidligere oplysninger, som er afgivet på Kommissionens begæring, var der frem til 2010 kun inddrevet ca. 6,8 mio. EUR i forbindelse med vundne retssager). Desuden viser de tal, der repræsenterer inddrivelsen af afgifter, hvis betaling rent faktisk aldrig er blevet anfægtet, og som derfor umiddelbart kan inddrives, at selve inddrivelsen er behæftet med mangler (i 2010 manglede der stadig at blive inddrevet ca. 18 mio. EUR ud af de 66 mio. EUR, som aldrig er blevet anfægtet).

Kommissionen har løbende holdt et vågent øje med inddrivelsesprocessen i Italien, især inddrivelsen af afgifter, som ikke er omfattet af afdragsordningen. Kommissionen har således ved flere lejligheder fremsat bemærkninger (herunder negative bemærkninger) til de italienske myndigheder og bedt om detaljerede oplysninger om forskellige aspekter vedrørende inddrivelsen af mælkeafgiften og de italienske myndigheders adfærd ved de italienske domstole.

Konklusion

Kommissionen finder, at de fremskridt, som de italienske myndigheder har gjort i forbindelse med inddrivelsen af de beløb, som de producenter, der har valgt at deltage i den afdragsordning, som Rådet i 2003 godkendte for perioden 1995/96-2001/02, skylder, er udtryk for, at ordningen forvaltes forholdsvis hensigtsmæssigt. Kommissionen har imidlertid også bemærket, at det kun er 90,5 % af det syvende afdrag, der er betalt rettidigt, hvilket er det lavest inddrevne beløb af samtlige syv afdrag (i forbindelse med første, andet, tredje, fjerde, femte og sjette afdrag er det tidligere blevet opgjort, at henholdsvis 99,6 %, 97,9 %, 99,5 %, 99,7 %, 96,4 % og 96,2 % af de skyldige beløb er betalt rettidigt). Da Kommissionen ikke har nogen oplysninger om de beløb, der faktisk er inddrevet fra de deltagende producenter, der undlod at indbetale afdrag, og som derfor blev udelukket fra yderligere deltagelse, er den ikke i stand til at bedømme, om der er udvist den fornødne omhu eller gjort tilstrækkelige fremskridt i forbindelse med inddrivelsen af den dertil svarende afgift. Som i tidligere vurderingsrapporter minder Kommissionen derfor om, at det er nødvendigt, at de italienske myndigheders fremtidige rapporter indeholder tilstrækkeligt detaljerede oplysninger om sådanne inddrivelser.

Hvad angår de afgifter, der ikke er omfattet af afdragsordningen, og som der er anlagt søgsmål om ved de italienske domstole, har Kommissionen allerede i sine vurderingsrapporter til Rådet i 2010 og 2011 erklæret sig utilfreds med, at det går så ekstremt langsomt med at inddrive mælkeafgiften, og påpeget, at inddrivelsesprocessen bør forbedres væsentligt.

Af mangel på tilstrækkeligt detaljerede oplysninger fra de italienske myndigheder kan Kommissionen, som tidligere nævnt, ikke på korrekt vis føre ordentligt tilsyn med, hvilke fremskridt der gøres med inddrivelsen af den del af afgiften, der ikke er blevet indbetalt i forbindelse med afdragsordningen. Ifølge de begrænsede oplysninger, som Kommissionen modtog fra de italienske myndigheder i februar 2012, er der dog - trods visse forbedringer - ikke sket større fremskridt, og EU-retten er i dette tilfælde langt fra gennemført effektivt, i betragtning af at store afgiftsbeløb ikke er blevet betalt i så lang en periode. Kommissionen forventer - som allerede nævnt i tidligere vurderingsrapporter - at der i fremtidige årsrapporter redegøres for udviklingen i retssagerne vedrørende perioderne 1995/96-2001/02 og 2003/04-2008/09, samt eksekveringen af de endelige domme, som bekræfter de skyldige afgifter.